خراسان رضوی

صفحه آخر

یکشنبه
۱۴ آذر ۱۳۹۵
۴ ربیع الاول ۱۴۳۸
۸ صفحه/شماره ۳۴۴۴

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیر مسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

امام کاظم(ع)

زراعت در زمین هموار می‌روید، نه بر سنگ سخت و چنین است که حکمت، در دل های متواضع جای می گیرد نه در دل های متکبر. خداوند متعال، تواضع را وسیله عقل و تکبر را وسیله جهل قرار داده است.
(تحف العقول، ص ۳۹۶)

مناجات

خواجه عبدا... انصاری

الهی
الهی نور تو چراغ معرفت بیفروخت
دل من افزونی است.
گواهی تو ترجمانی من بکردند
ندای من افزونی است.
قرب تو چراغ وجد بیفروخت.
همت من افزونی است.
بود تو کار من راست کرد بود من افزونی است.
الهی! از بود خود چه دیدم مگر بلا و عنا؟ واز بود تو همه عطاست و وفا. به بر پید او به کرم هویدا.
نا کرده گیر کردهی و آن کن که از تو سزا.

کارتون

مانی غریب

نوسازی شبکه آب شرب خواف منتظر اعتبارات

خراسان به روایت خراسان

۱۴ آذر سال ۱۳۴۸

بینی غلامعلی شکست!

۴۷ سال پیش در چنین روزی، روزنامه «خراسان» نوشت:

مشهد؛ خبرنگار خراسان – صبح دیروز، پسر بچه‌ای ۱۲ ساله به نام غلامعلی بخشی هنگام عبور از خیابان عنصری با موتور سیکلتی تصادف کرد و به شدت مصدوم شد. بینی نامبرده در اثر این تصادف شکسته است. بعد از این اتفاق، چند نفر وی را به بیمارستان منتقل کردند و تحت معالجه قرار گرفت. راکب موتور سیکلت هم توسط مأموران بازداشت شد. قضیه تحت بررسی است.

استاد شریعتی در مسجد النبی(ص) سخنرانی می کنند

مشهد؛ خبرنگار خراسان – به مناسبت لیالی قدر و ایام سوگواری و شهادت جانگداز مولی الموحدین، حضرت امیر مؤمنان(ع)، از شب هجدهم تا بیست و چهارم ماه مبارک رمضان، مجلس مجلل و باشکوهی در مسجد النبی(ص) واقع در خیابان اسدی [کوهسنگی] منعقد می‌باشد. در این مجلس، پس از تلاوت آیاتی از قرآن کریم، دانشمند محترم، استاد محمدتقی شریعتی پیرامون زندگی درخشان و مکارم عالی انسانی آن پیشوای بزرگ سخنرانی می کنند. در این محل، هرشب جمع کثیری از دانشجویان و محصلین و روشنفکران و طبقات مختلف شرکت می کنند و در پایان، مراسم سوگواری و احیا برگزار می‌شود.

دانش‌آموزان فوتبالیست، پیکار خود را آغاز کردند!

مشهد؛ خبرنگار خراسان – مسابقات فوتبال دوره دوم دبیرستان‌های مشهد، با شرکت ۲۴ تیم، زیر نظر اداره تربیت بدنی خراسان، در استادیوم سعدآباد آغاز گردید و در اولین دوره مسابقات، دبیرستان‌های نصیرزاده، جهان دانش، دانش و هنر، خسروی، جهان تربیت، حاج تقی و بامداد به ترتیب بر دبیرستان‌های خیام، ابن یمین، مستوفی، توسلی، کمال الملک و هدایت پیروز شدند. دنباله مسابقات فوتبال دوره اول و دوم، در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه هفته جاری در استادیوم سعدآباد انجام خواهد شد.

انجمن فارغ‌التحصیلان دانشگاه مشهد تأسیس می‌شود

مشهد؛ آگهی‌وارده – انجمن فارغ‌التحصیلان دانشگاه مشهد در شُرُف تأسیس است. از کلیه علاقه‌مندان در مشهد و یا در سایر نقاط ایران و یا در خارج از کشور، دعوت می شود که جهت عضویت در این انجمن، به نشانی مشهد، خیابان جم[پاسداران]، خانه دانشجو، مکاتبه و یا با تلفن ۹۱۶۵۸ بین ساعت ۵ تا ۶ بعداز ظهر مذاکره نمایند.

کوپن یکصد تُن زغال بین نیازمندان توزیع می شود

مشهد؛ خبرنگار خراسان – بنا به اظهار سخنگوی شهرداری مشهد، طی کمیسیونی که با حضور شهرداری مشهد، رئیس و اعضای انجمن شهر در محل شهرداری برگزار شد، مقرر گردید با توجه به سردشدن هوا و نیاز مبرم مردم، کوپن‌های یکصد تُن زغال در سال جاری، در اختیار برزن‌های هشتگانه شهرداری قرار گیرد تا زیر نظر شوراهای داوری هر بخش، بین اشخاص نیازمند توزیع گردد.

نمای تاریخی

تصویری قدیمی از میدان آزادی مشهد یا همان فلکه پارک قدیم

قصه های ناتمام

سروش

یک فنجان چای و چند خط خاطره با پروفسور نخعی‌زاده بنیان گذار واحد داده کاوی شرکت بنز آلمان

بهترین لذت زندگی‌ام این است که شاگردی بگوید، راه زندگی اش را پیدا کرده است

می گوید سالی سه بار چمدان‌هایش را به نیت ایران می‌بندد. سفرهایش عمدتا آموزشی است اما خودش تاکید دارد یک نیت پنهانی هم در پس هر سفر است و آن اینکه فرصتی پیدا کند تا نقاط مختلف ایران عزیز را از نزدیک ببیند. می گوید که جهان را گشته اما هیچ کجا مثل ایران، دیدنی نیست.

پروفسور غلامرضا نخعی‌زاده، پژوهشگر برجسته و استاد اقتصاد دانشگاه کارلسروهه آلمان، در آخرین سفرش به ایران و مشهد، میزبان ما می‌شود برای یک گپ خودمانی به صرف چای ایرانی.

روایت زندگی یک استاد

او که به گواه سجلی‌اش حالا ۶۸ سال دارد، در خانواده‌ای متوسط در مشهد قد کشیده است. برایمان تعریف می کند: مادرم حامی بزرگ ما بود برای درس خواندن. هنوز هم هست اما حالا برای نوه‌هایش. راستش را بخواهید در دوران نوجوانی و جوانی، تصویری از تحصیل آن هم در خارج ایران نداشتم. لیسانسم را که گرفتم به قول معروف یک سره از دانشگاه به محضر رفتم و ازدواج کردم. آن روزها با لیسانس ریاضی می‌شد یک معلم خوب در آموزش و پرورش بود، از پای تخته آن کلاس های درس، عشق آموزش دادن به جانم افتاد. نخعی زاده می گوید که چند صباح بعد برای گذراندن دوره سربازی ناچار می‌شود به اصفهان برود، جایی که برایش فرصت ادامه تحصیل در کلاس های شبانه و در رشته آمار فراهم می‌شود.

وی ادامه می دهد: تا قبل از آنکه ایران را به نیت ادامه تحصیل ترک کنم، برای مدتی در مجموعه ذوب آهن اصفهان کار می کردم. البته در همان ایام، شغل تهیه کنندگی برنامه‌های ریاضی برای تلویزیون را هم تجربه کردم. خلاصه هم دستی در صنعت داشتم و هم تجربه‌ای در هنر.

این استاد برجسته دانشگاه، پس از هجرت به آلمان و پایان تحصیلاتش در این کشور به کارخانه بنز آلمان دعوت می شود تا به عنوان یکی از اعضای واحد تحقیقات این شرکت بزرگ خودروساز مشغول به فعالیت شود.

او برایمان توضیح می دهد: بخش زیادی از کمک هزینه تحصیلات من از محل طرح هایی بود که ارائه می کردم و مورد توجه دولت آلمان قرار می گرفت. در شرکت بنز هم تلاش کردم آنچه آموختم را با صنعت پیوند دهم. با همین نیت واحد داده کاوی این شرکت را راه اندازی کردم و یک دوره دکترا نیز با حمایت مالی این مجموعه بزرگ اقتصادی ایجاد کردم که بعضی از فارغ التحصیلان آن ایرانیان بودند.

برای توسعه آموزش، بورو کراسی را دور می زنم

نخعی زاده در سال های بعد از بازنشستگی، همه همت خود را متوجه آموزش و انتقال تجربه‌ای کرده است که محصول سال‌ها کار مستمر علمی و پژوهشی می‌باشد.

او می گوید: از بعد از بازنشستگی تلاش کردم تا بخشی از برنامه‌های آموزشی‌ام را در ایران پیاده کنم. با همین نگاه هر سال به طور معمول سه بار به ایران می‌آیم و کارگاه‌ها و برنامه های آموزشی برای بخش‌های مختلف دارم. تا به امروز در ۳۳ دانشگاه و ۲۷ سازمان دوره هایم را برگزار کرده‌ام و تمام تلاشم این است که دانش روز دنیا را در مبحث داده کاوی به هموطنانم منتقل کنم.

این استاد دانشگاه به نکته‌ویژه‌ای اشاره می کند: وقتی می خواستم ارتباطم را با مراکز علمی و دانشگاهی در ایران آغاز کنم، سعی کردم از طریق چهارچوب رسمی وزارت علوم اقدام کنم اما گرفتار بوروکراسی اداری شدم، کمی بعد آموختم این کاغذبازی ها را باید دور زد، پس حالا عمده ارتباطم با اساتید و دانشجویان است و به مدد آن‌ها هماهنگی‌های لازم را برای برگزاری دوره‌ها انجام می‌دهم.

او می گوید: متاسفانه بعضی نگاه ها در سیستم دولتی به امر توسعه در صنعت مثبت نیست. خاطرم است در دولت قبل سفری به ایران داشتم و با یکی از مقامات عالی دولت دیدار کردم. به او از بعضی ایده‌هایم برای توسعه صنایع ایران گفتم. آن مسئول در پاسخ آب پاکی را روی دستم ریخت و گفت که صنعت ما به قواره ایده های شما رشد نکرده است و نمی شود برایش کاری کرد. آنجا بود که فهمیدم اگر نیت به حرکت و تحولی مثبت است، نباید به ساختارهای دولتی دل بست، بلکه باید خودمان آستین بالا بزنیم.

خوشحالم که نزدیک شدم به انسان‌هایی که الگوهای زندگی‌ام بوده‌اند

این پژوهشگر برجسته تاکید می کند که دوره‌های آموزشی‌اش برای مراکز دانشگاهی در ایران رایگان است و تا توان دارد، برای توسعه علمی کشورش تلاش خواهد کرد؛ «یکی از لذت های زندگی‌ام این است که شاگردی بیاید و بگوید که راه زندگی‌اش را پیدا کرده، این یعنی من در رسالتم موفق بوده‌ام و به او مسیری را نشان دادم که بیراهه نبوده است اما لذت دیگر زندگی برای من حال خوب امروزم است. اینکه حس می کنم حالا کمی شبیه‌تر شده‌ام به استادانم. همان‌هایی که روزگاری الگوی من بودند. این بدین معناست که من هم راهم را پیدا کرده‌ام.»

پروفسور نخعی زاده آخر حرفش تاکید می کند که بسیاری از اساتید و پژوهشگران آلمانی در بخش های مختلف مشتاق سفر به ایران هستند و از این کشور ذهنیتی بسیار خوب دارند و او هم در تلاش است تا بستر این جنس تعاملات را میان مراکز علمی ایران و آلمان بیش از گذشته فراهم کند.

خواندنی

۴۸ ساعت رکاب‌زدن بی‌وقفه برای نجات درخت‌ها

یک دوچرخه‌سوار ۴۸ ساعت بی‌وقفه فاصله مشهد تا تهران را رکاب می‌زند تا در قالب حرکتی نمادین موضوع نجات درختان را فرهنگ سازی کند.

«ما به درختان نیاز مندیم» عنوان پروژه‌ای فرهنگی است که توسط «محمد تاجران» (دوچرخه‌سوار ایرانی) از ساعت ۹ صبح دیروز (۱۳ آذرماه) آغاز شده است. او در خصوص این اقدامش به ایسنا گفته است: از ۱۰ سال پیش سفر با دوچرخه را آغاز و به ۵۱ کشور دنیا سفر کردم. حالا پروژه‌ای را شروع کرده‌ام با عنوان «ما به درختان نیاز مندیم» تا در آن موضوع حفظ و احیای طبیعت را ترویج کنم.

این ورزشکار در خصوص اقدامات ترویجی‌اش به نفع طبیعت توضیح داده است: من بارها به مدارس مختلف رفته و به دانش‌آموزان آموزش داده‌ام که چگونه به طبیعت علاقه‌مند شوند؛ البته این آموزش‌ها با محور «درخت» انجام می‌شود. تا به حال ۵۰۰ کارگاه آموزشی در ۱۸۳ مدرسه دنیا برگزار کرده‌ام و حدود هزار درخت با همراهی بچه‌ها کاشته‌ام.

تاجران گفته که مدت‌هاست قصد کرده تا فعالیت‌هایش را گسترش و انجمنی با همین محور تشکیل دهد؛ «هدف من این است که پروژه‌ای را در ایران آغاز کنم که محوریت آن تشکیل یک انجمن است. بچه‌ها در این انجمن یاد می گیرند از طبیعت مراقبت کنند. دوست دارم، این انجمن به عنوان یک الگو، اول در ایران تاسیس شود.»

اما برنامه جدیدی که محمد تاجران در حال انجام آن است، شامل رکاب‌زدن حدفاصل مشهد تا تهران با هدف اشاعه فرهنگ دوستی با طبیعت است: «چالش من این گونه طراحی شده که از مشهد تا تهران را به مدت ۴۸ ساعت رکاب بزنم. این یک چالش دوروزه است که از ۹ صبح شنبه (۱۳ آذر) آغاز می‌شود و تا قبل از ظهر روز دوشنبه (۱۵ آذر) به پایان می‌رسد.» او تاکید می کند که این کار را با هدف جلب توجه افکار عمومی انجام می دهد. محمد تاجران امید دارد در این ۴۸ ساعتی که قرار است هزار کیلومتر از مشهد تا تهران را رکاب بزند، با حمایت‌های مردم از این حرکت، بتواند فعالیت‌های انجمن حمایت از طبیعت خود را از سال آینده در ایران آغاز کند.

مشهد — # Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

برزو ارجمند هم عکسی را منتشر کرد که قابش را با حمید گودرزی شریک بود او پای این عکس نوشت: با همکلاس دانشگاه سر صحنه سریال پیکسل

رضا رفیع طنز پرداز خراسانی در صفحه اینستاگرامش شعر طنزی را به اشتراک گذاشت. در بخشی از این شعر آمده است: یک رفیق عاشقی می گفت روزی با حقیر/ گر تو هم عاشق شوی، جداً که محشر می شود گفتمش: اول بگو با من چه سان خر گشته‌ای؟ /(گرچه می دانستم از حرفم مکدّر می شود) «گفت: ما را جلوهٔ معشوق بر این کار داشت» / جلوه‌ای کز تابشش قلبم مسخر می شود گفتمش گر از «مسخر»، حرف میم و سین فتد/ بی غلط در وصف تو قافیه بهتر می شود با تمام این تواصیفی که کردی، ای عزیز / عشق در آیینه‌ات روزی مکرر می شود!

رضا ناصحی بازیکن مشهدی پدیده هم بعد از کسب پیروزی در تبریز در پستی اینستاگرامی از همبازی‌های خودش و طرفداران این تیم بابت حمایتشان تشکر کرد.

علی مسعودی کمدین مشهدی صفحه شخصی‌اش را با تصویری از بیست سال پیش خود در کنار مرحوم لطفی از اساتید برجسته موسیقی به‌روز کرد. در این عکس او همان جوانی است که پشت سر استاد ایستاده است.

یادداشت

حمیدرضا پوریوسف

مدیر کل بهزیستی استان خراسان رضوی

حل مشکلات معلولان در گرو همکاری نهادهای دولتی با بخش خصوصی است

فرارسیدن هفته معلولان، انگیزه و فرصتی است که کل جامعه، توجه بیشتری را به این قشر وسیع از شهروندان معطوف و به سهم و نوبه خود برای حل مشکلات آنها تلاش کنند. در این گفتار، به بخشی از این مشکلات و مسائل، اشاره می کنیم. قانون جامع حمایت از معلولان در سال ۸۳ در مجلس شورای اسلامی تصویب و در اواخر همان سال برای اجرا به دولت و سایر دستگاه‌ها ابلاغ شد. در این قانون، مناسب‌سازی عمومی، یک اولویت روشن و صریح بوده و در میان دستگاه‌های دولتی و عمومی، هیچ نهادی استثنا نشده است، اما متأسفانه با وجود صراحت قانون، هنوز بسیاری از مصداق‌های اجرایی و نهادهای عمومی از جمله بانک‌ها، مدارس، پارک‌ها، دانشگاه‌ها، اتوبوس‌ها، قطارها و معابر عمومی برای زندگی و استفاده معلولان، مناسب‌سازی نشده است. بهزیستی خراسان رضوی، در پوشش اجرای قانون و در راستای انجام وظایف و تکالیف خود، در طول ۱۲ سال گذشته، هزاران جلسه کاری در ستاد مناسب‌سازی استان و کمیته‌های فنی مناسب‌سازی در شهرستان‌ها برگزار کرده و صدها مصوبه و مؤیده را در راستای اجرایی کردن این قانون از تصویب و تأیید مقامات مسئول استان گذرانده است. در این جلسات، مدیران یا نمایندگان تام‌الاختیار دستگاه‌های اجرایی عضویت داشته‌اند و نماینده عالی دولت در استان و شهرستان‌ها، پای تمام صورت جلسات را امضا کرده‌اند که به منزله ابلاغ رسمی و قانونی مصوبات یاد شده است. همچنین بر اساس متن قانون، قرار نبود هیچ اعتبار ویژه‌ای برای موضوع مناسب‌سازی به دستگاه‌ها ابلاغ شود، بلکه همه دوایر دولتی و عمومی موظف و مکلف بوده‌اند در چارچوب بودجه‌های سالانه، این مسئله را تمشیت کنند؛ اما با اینکه، اعتبارات خاصی هم به این موضوع اختصاص یافته، نه تنها مصوبات استانی و شهرستانی به صورت کامل به اجرا در نیامده، بلکه هنوز گزارشی از چگونگی هزینه کرد ارقام بودجه در اختیار این سازمان‌ها برای مناسب‌سازی ساختمان‌ها و اماکن مورد بحث نیز در اختیار بهزیستی یا مردم قرار نگرفته است. بهزیستی استان، تمام تلاش‌هایی را که در چارچوب قانون می‌توانسته و برایش مقدور بوده، انجام داده و حاضر است به قضاوت کارشناسان، رسانه‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد در این زمینه پاسخگو باشد. اما درباره این که چرا این مصوبات و قوانین به اجرا در نیامده و متأسفانه در برخی شهرهای استان، مقدار مناسب‌سازی حتی به ۲۰ درصد میزان مصوب هم نرسیده است، مدیران دستگاه‌های دولتی از زمان تصویب قانون تاکنون، نمایندگان عالی دولت در شهرستان‌ها در دولت‌های مختلف، نمایندگان و خبرنگاران رسانه‌ها، سازمان‌های مردم‌نهاد، خود معلولان و آحاد مردم، همه و همه در این زمینه، مسئولیت پاسخگویی دارند؛ زیرا موضوع مناسب‌سازی، همان گونه که تجربیات سال‌های گذشته نشان داده، صرفا با خطوط قانون و ارقام بودجه، عملیاتی نمی‌شود و به تغییر نگرش کل جامعه و از جمله، مدیران و مسئولان در همه بخش‌های دولتی و خصوصی نیاز دارد. عمومیت یافتن و درک اضطرار و ضرورت مناسب‌سازی جامعه، یک وظیفه همگانی است و تمام مسئولان و مردم به نیابت از معلولان عزیز باید مطالبه‌گر این موضوع باشند. در واقع مسئله بدین صورت باید طرح شود که هر کدام از گروه‌های مرجع – که مصادیق آن بر شمرده شد – چه مقدار از وظایف قانونی، اخلاقی و انسانی خود را در بحث مناسب‌سازی محیط زندگی برای معلولان، انجام داده‌اند؟ البته هر کدام از این بخش‌ها کارها و فعالیت‌هایی در این زمینه داشته‌اند، از جمله اینکه روزنامه‌ها و جراید، همواره تلاش‌های قابل توجهی در این زمینه داشته‌اند، لیکن، برای موضوعی با این اهمیت و این جمعیت هدف گسترده، باید یک کارزار رسانه‌ای و فرهنگی عمومی به راه بیفتد. البته ناگفته نماند که مشکلات معلولان، محدود به بحث مناسب‌سازی نیست و زمینه‌های دیگری نیز در بحث حقوق معلولان وجود دارد که از جمله آن‌ها حق تحصیل، اشتغال، معیشت، حضور اجتماعی و رفاه نسبی را می‌توان برشمرد. متأسفانه باید اذعان کرد که به رغم تلاش‌های بهزیستی برای جلب افکار عمومی به ارتقای حقوق و جایگاه معلولان، به دلیل آنکه سطح مشارکت همگانی در زمینه حقوق معلولان، به اندازه کافی بالا نرفته و نگرش عمومی از جمله نگاه برخی مدیران اجرایی، تحول و تغییر چشم‌گیری نیافته است، معلولان، همچنان دچار مشکلات و معضلات متعددی هستند. از جمله این مشکلات می‌توان به بحث بازماندگی از تحصیل معلولان اشاره کرد که بخش عمده‌ای از آن به عدم مناسب‌سازی محیطی در مدارس و دانشگاه‌ها، کتابخانه‌ها، اتوبوس‌ها، معابر و گذرگاه‌ها برمی‌گردد. همچنین در قسمت اشتغال، بخشی از مشکل، فرهنگی است که البته خاص معلولان نیست و در بین همه قشرهای جامعه کار جویان دیده می‌شود. برخی معلولان، مانند سایر جوانان جویای کار، صرفا به کارادارای و پشت‌میزی می‌اندیشند و چندان تمایلی به کارهای مهارتی، فنی و تولیدی ندارند که این مسئله، خود مشکل مهمی در راه اشتغال این عزیزان به حساب می‌آید. از سوی دیگر، اشتغال گروه‌هایی از معلولان مانند نابینایان و ناشنوایان، منوط به همکاری بخش‌های غیردولتی است؛ زیرا دولت سال‌هاست که نیروی جدیدی استخدام نکرده است؛ اما در مورد دستگاه‌هایی مانند آموزش و پرورش که جذب نیرو داشته‌اند نیز این انتقاد به مدیران این دستگاه‌ها وارد است که عموما تمایلی به گزینش نیروهای مورد نیازشان از بین دانش‌آموختگان نابینایا معلولان جسمی، حرکتی ندارند، در حالی که قانون در این باره صراحت دارد. به هر روی امیدواریم، تمام گروه‌های تأثیرگذار جامعه بیش از گذشته به مشکلات معلولان بیندیشند و با طرح و بحث مسائل آن‌ها و انتشار مشکلات این قشر در جامعه، به حساس‌سازی و آگاه‌سازی جامعه نسبت به این گروه جمعیتی، کمک کنند.